

moet direct van kracht zijn, maar voor nadere goedkeuring naar Batavia gezonden worden. Deze bevelen zijn in de brief van 14 juli 1763 gegeven, opdat ze nog voor het vertrek van Christiaan Lodewijk Senff, die als commandeur van Surat is aangesteld, uitgevoerd kunnen worden. Dit geldt ook het besluit over de bezwaren die het bestuur in zijn brieven van 25 oktober 1762 en 28 februari 1763 naar voren heeft gebracht. In de brief van 25 mei 1762 werd de verkoop bij besluit van 23 februari 1762 van een ondeugdelijke en niet gewilde partij textiel voor minder dan de vastgestelde prijs, aan het bestuur in rekening gebracht. Het heeft daarvan ontheffing gevraagd. In de vergadering van 14 juli 1763 werd besloten in zoverre van het bevel in de brief van 25 mei 1762 af te wijken, dat voor deze keer de minder behaalde prijs tot 10 % [fol. 1606] zal worden ingeboekt, maar dat de prijs die daaronder werd behaald, aan het bestuur in rekening wordt gebracht. Om iets dergelijks in het vervolg te voorkomen, is bevolen om alle onverkoopbare, niet bestelde, of ondeugdelijke textiel met hetzelfde schip terug naar Batavia te zenden. Als er later toch zulk goed voor den dag zou komen, dan wordt dit voor rekening van het bestuur gelaten. In de vergadering van 14 juli 1763 zijn tevens de ernstige bezwaren van het bestuur en de residenten van de onderhorige kantoren tegen de voorgeschreven winst op de textiel behandeld. Deze waren vastgelegd in de brief van 25 mei 1762. Tevens is er bezwaar gemaakt tegen het voorschrift in de brief van 25 augustus 1761 om het goud net als vroeger niet hoger te berekenen dan rsd 15½ de reaal, of f 331,4,- het mark fijn. [fol. 1607] In de vergadering van 17 december 1762 was reeds een besluit genomen over de brief van het bestuur van 25 oktober 1762. Dat is op die dag verzonden. Nadat dit nog eens was overwogen, is op 14 juli 1763 besloten daarbij te blijven en geen enkele afwijking van het bevel betreffende de textiel en het goud toe te staan. Nadere bijzonderheden zijn te vinden in de brief van die datum. Naar aanleiding van de ontvangen brieven van 25 oktober 1762 en 28 februari 1763 is over de schepen en vaartuigen besloten om de maatregelen die zijn genomen voor de zieke bemanning van de Bengaalse retourschepen Deunisveld en Vrouwe Kornelia Hillegonda, die verleden jaar te Padang aanlegden, goed te keuren. Gezien het gevorderde seizoen was het een goed besluit deze schepen rechtstreeks naar Bengalen te zenden en Coromandel niet meer te laten aan te doen. [fol. 1608] Oorspronkelijk was opgedragen om het uit Padang meegegeven goud naar Nagapattinam te brengen. Er werd echter wel een opmerking over gemaakt dat de resident te Airhadji Joseph Chailje ongeveer 100 pakken van de 150 met diverse textiel die de bark de Liefvallige daar in oktober 1762 had aangevoerd, had teruggezonden. Hij voerde aan dat er daarvoor geen geschikte bergplaats was. Dat bewijst slechts dat de bestellingen van de buitenkantoren niet te vertrouwen zijn, en dat de vorige resident, Christiaan Ernst van Sijffert, een veel te grote bestelling had gedaan. In zijn brief van 5 november 1762 meldde Joseph Chailje dat de voorraad uit 162 zakken bestond, terwijl er voor dat kantoor nog 46 in Padang waren. Daarom is het goed dat die 100 pakken zijn teruggezonden. Er is wel bevolen niet meer te bestellen dan is op te slaan, of in een jaar te verkopen op straffe van het vergoeden van de schade. [fol. 1609] Het hierboven genoemde reglement op de restanten zal verbetering brengen. Aangaande de inlandse zaken was in de brief van 25 mei 1762 gevraagd uit te leggen waarom het bestuur de onderhorige residenten bij besluit van 31 januari 1761 had verboden inlandse regenten met geschenken uit de bergen naar de kust te lokken. De redenen die het daarvoor in zijn brief van 28 februari 1763 gaf, zijn voldoende en daarom is dit besluit goedgekeurd. Het is ook op Padang van toepassing verklaard. In het algemeen is bevolen de bergvorsten slechts, indien strikt noodzakelijk aan de kust te dulden en hen zeker niet met geschenken te lokken. Zoals het bestuur schreef komen zij niet om iets te brengen, maar slechts om te halen en brengen zij tot schade voor de Compagnie het land maar in rep en roer. Het gaf daarvan voorbeelden.)

Bij der ministers voormelde missive ons onder anderen ook tevooren gekomen zijnde dat het wispelturig en wonderlijk gedrag van den koning van Adjerhadja, hun in ongerustheyt gebragt en dezelve genoodzaakt hadde, om dat comptoir, niet alleen met ses militairen te versterken, maar ook den resident aldaar de waaksaamheyt aan te be-